

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Sa/19/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8019200569
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Sláviková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8019200569.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove sudkyňou JUDr. Evou Slávikovou v právnej veci žalobcu I. S., trvale bytom U. XXX, právne zastúpeného JUDr. Júliusom Bučekom, advokátom, so sídlom Štefánikova 18, Humenné, proti žalovanému Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Prešove, krajský dopravný inšpektorát, so sídlom Pionierska 33, Prešov, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného Č. p.: Y.-C.-Y zo dňa 02. júla 2019 na základe správnej žaloby, takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

N e p r i z n á v a účastníkom nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

I.

1. Správny súd z obsahu administratívneho spisu žalovaného zistil, že podľa Záznamu dopravnej nehody zo dňa 03.07.2017, že v uvedený deň v čase o 05.55 hod. došlo na križovatke štátnej cesty II/XXX a cesty III/XXXX, v kilometri 10,75 medzi obcami F. - I. - R., k dopravnej nehode medzi motocyklom ev. č.: R.-XXXZ., ktoré viedol žalobca a osobným motorovým vozidlom ev. č.: R.-XXXX., ktoré viedol vodič I. W. a to tak, že vodič W. po odbočení vľavo z cesty III/XXXX na cestu II/XXX sa zaradil do pravého jazdného pruhu, pričom žalobca neprispôbil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, nestihol ubrzdiť motocykel a narazil do zadnej pravej časti osobného motorového vozidla, následkom čoho ho odhodilo, spadol na zem a s motocyklom zišiel mimo cesty po pravej strane, kde ostal ležať v poli. Zo Zápisnice o obhliadke miesta dopravnej nehody zo dňa 03.07.2017 vyplynulo, že ide o križovatku stykovú, trojramennú, dvojpruhovú komunikáciu, kde prednosť bola označená dopravnými značkami. Rýchlostný limit v danom úseku bol 90 km/hod. Povrch vozovky bol v čase obhliadky suchý a neznečistený, komunikácia bola bez závad. Poveternostné podmienky neboli sťažené, rozhladové pomery boli zlé vplyvom profilu komunikácie. Účastníci dopravnej nehody sa podrobili dychovej skúške prístrojom typu AlcoQuant 6020, s výsledkom 0,00 mg/l. Na vozidle zn. D., ktorého vlastníkom bol I. W., došlo k poškodeniu pravého zadného blatníka, zadného nárazníka, piatich dverí a pravého skupinového svetla na sumu cca 5.000 eur. Na motocykli zn. R., ktorý bol po dopravnej nehode nepojazdný, vlastníka Z. S., došlo k poškodeniu jeho ľavej časti - spätného zrkadla, nádrže, stúpačky, kapotáže a smerovky, ako aj pravej časti - spätného zrkadla, stúpačky, kapotáže a smerovky na sumu cca 4.000 eur. Žalobca ako vodič motocykla pri uvedenej dopravnej nehode utrpel ťažké poranenie - trieštivú zlomeninu diafýzy ľavej holennej kosti, s posunom úlomkov, početné povrchové odreniny kolien a ľavého členka, s dobou liečenia viac ako 42 dní.

2. V priebehu objasňovania veci podali vysvetlenie obaja vodiči ako aj svedok U. Y.. Vodič vozidla zn. D. I. W. po dopravnej nehode dňa 03.07.2017 okrem iného uviedol, že v uvedený deň v čase okolo

06.00 hod. pri odchode z firmy v obci I., kde pracuje, išiel na svojom vozidle v smere na mesto R.. Pri príchode do križovatky ciest I. - R. riadne zastavil na hranici križovatky, kde ani z pravej ani z ľavej strany nešlo žiadne vozidlo. Zaradil I. rýchlostný stupeň a vyšiel so svojim vozidlom na hlavnú cestu. Keď sa už zaradil celým vozidlom do jazdného pruhu, zrazu začul náraz niečoho do pravej zadnej časti vozidla. Ihneď zastavil na pravej krajnici a vyšiel z vozidla pozrieť, čo sa stalo. V tom videl ako za krajnicou asi 3 - 5 m leží na bočnej strane motorka a pri nej motorkár. V čase nárazu motorky do vozidla už bol za hranicou križovatky a plynulo išiel smere na mesto R..

3. K veci pri objasňovaní podal vysvetlenie aj žalobca ako vodič motocykla, ktorý uviedol, že dňa 03.07.2017 v čase okolo 05.55 hod. pri jazde na svojom motocykli jazdil v smere od obce F. na mesto R.. Po výjazde z obce F. v blízkosti križovatky na obec I. mu vyšlo do jazdnej dráhy vozidlo, kde on už nestíhal zabrzdiť a s ľavou stranou motocykla narazil do pravej zadnej strany osobného motorového vozidla, v dôsledku čoho ho odhodilo do trávy po jeho pravej strane. Ďalej uviedol, že vozidlo nemohol predísť po ľavej strane, pretože oproti nemu išlo nejaké dodávkové vozidlo. K rýchlosti akou jazdil, uviedol, že išiel cca 90 km/hod.

4. Vo veci podal vysvetlenie svedok dopravnej nehody U. Y. - vodič oproti jazdiaceho vozidla, ktorý uviedol, že dňa 03.07.2017 v čase okolo 05.50 hod. pri jazde na svojom vozidle v smere od mesta R. na obec I., keď bol na horizonte kopca za mestom R., videl ako nejaké vozidlo stojí na križovatke od obce I. na mesto R.. Keď sa vozidlo pohlo a zaradilo celou svojou šírkou do jazdného pruhu a plynulo pokračoval v jazde, v tom momente videl, ako od obce F. vyšla motorka, kde narazila do pravého boku vozidla a následne ju odhodilo do trávnatého porastu. Po príchode na miesto nehody zastavil a išiel k motorkárovi. Keď išiel od mesta R., práve vychádzalo slnko, ktoré on mal za chrbtom, teda motorkár jazdiaci od obce F. mal slnko pred sebou.

5. Okresný dopravný inšpektorát Humenné (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) ako orgán oprávnený objasňovať priestupky si pre potreby objasnenia priebehu dopravnej nehody za účelom spoľahlivého zistenia skutkového stavu veci vyžiadal vypracovanie odborného vyjadrenia od V. W. G. - znalca z odboru doprava cestná. Z vypracovaného Odborného vyjadrenia č. XX/XXXX vyplýva, že znalec vychádzal z podkladov, ktoré zaobstaral prvostupňový správny orgán. V odbornom vyjadrení znalec uviedol, že vodič motorového vozidla začal reagovať na vznik kritickú situáciu (vjazd vozidla na hlavnú cestu) vo vzdialenosti cca 83 m a v čase cca 2,02 s od miesta zrážky a rýchlosť pohybu motocykla v čase reakcie vodiča na vznik kritickú situáciu bola 115,5 km/hod. Motocykel v čase rozjazdu vozidla z hranice križovatky sa nachádzal vo vzdialenosti cca 138 m pred križovatkou. Vozidlo sa v tomto okamihu nachádzalo vo vzdialenosti cca 9 m od miesta zrážky a pohybovalo sa rýchlosťou cca 35 km/h. Výhľadové pomery vodiča vozidla na motocyklistu prichádzajúceho po hlavnej ceste z pravej strany určil znalec na 240 m. Znalec rovnako určil dráhu potrebnú na zastavenie motocykle z maximálnej povolenej rýchlosti mimo uzavretú osadu 90 km/h pri využití plného brzdného spomalenia motocykla na 65 m a pri využití polovičného jazdného spomalenia motocykla na 105 m. Zároveň za technickú príčinu dopravnej nehody určil kolízny vjazd vodiča vozidla zn. D. B. z vedľajšej cesty na hlavnú, po ktorej sa pohyboval motocyklista na motocykli. Uviedol, že vodič motocykla by dopravnej nehode mohol zabrániť, ak by sa v čase reakcie na vznik kritickú situáciu pohyboval po vozovke maximálnou povolenou rýchlosťou 90 km/h a aktívnym brzdením motocykla pri maximálnom brzdnom spomalení by zostal na dráhe cca 65 m, t. j. za cca 18 m od miesta zrážky. Vodič vozidla mohol nehode zabrániť tak, ak by splnil zákonnú podmienku o dani prednosti v jazde mimo obce. Znalec pritom vychádzal zo znenia ustanovenia zákona č. X/XXXX Z. z. o cestnej premávke, podľa ktorého dať prednosť v jazde je povinnosť účastníka cestnej premávky počínať si tak, aby ten, kto má prednosť v jazde, nemusel zmeniť smer alebo rýchlosť jazdy.

6. Na podklade výsledkov objasňovania veci uznesením č. p.: B.-XXX/X-D.-XXXX zo dňa 29.09.2017 bolo začaté trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 a § 206 ods. 1 Trestného poriadku a bolo vznesené obvinenie I. W., vodičovi vozidla zn. D., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

7. V priebehu trestného konania bol vypočutý I. W. ako obvinený dňa 18.10.2017, žalobca v postavení svedka a poškodeného dňa 03.07.2017, ako aj svedok dopravnej nehody U. Y. dňa 18.10.2017.

8. Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Humennom, odbor kriminálnej polície vydal aj dňa 06.11.2017 uznesenie ČVS: B.-XXX/X-D.-XXXX, ktorým pribral do konania znalca z odboru cestná

doprava V. N. I., ktorý vo veci vypracoval Znalecký posudok č. XX/XXXX. Zo záverov znaleckého posudku vyplynulo, že vodič osobného motorového vozidla D. B., ev. č.: R. uvádza, že v prednehodovom deji ako vošiel z vedľajšej cesty do križovatky s hlavnou, zastavil, a keďže z ľavej strany žiadne vozidlo prichádzať nevidel, vošiel na hlavnú cestu a pokračoval na tejto vľavo. Vtom čase sa k nemu z pravej strany po hlavnej ceste blížil motocyklista na motocykli, ktorý v čase vjazdu vozidla do hlavnej cesty bol od neho vzdialený okolo 107 m. Aj keď vodičovi z polohy vjazdu do hlavnej cesty smerom na blížiaci sa motocykel vo výhľade nič nebránilo, vodič do hlavnej cesty vošiel a po prejení ľavotočivým oblúkom cez prvý pruh pokračoval v jazde v pravom jazdnom pruhu hlavnej cesty, kde do oblasti jeho pravého zadného rohu zozadu narazil motocykel. Po zrážke vodič vozidla pri pravom okraji hlavnej cesty zastavil. Technika jazdy vodiča vozidla, čo sa týka smerového vedenia vozidla pri rýchlosti jazdy bola správna, nesprávne bolo nespozorovanie motocykla blížiaceho sa po hlavnej ceste.

9. Ďalej uviedol, že vodič motocykla R. CBR 600RR, ev. č.: R.-XXXZ. v prednehodovom deji na tomto jazdil po hlavnej ceste v pravom jazdnom pruhu v smere svojej jazdy s úmyslom pokračovať cez križovatku s vedľajšou cestou z ľavej strany po hlavnej ceste priamo. Na predchádzanie vozidla D. B. cez hlavnú cestu vodič motocykla zareagoval havarijným brzdením i vyhýbaním sa vpravo až v čase, keď toto už vstupovalo do druhého pravého pruhu hlavnej cesty, a keďže motocykel po odchádzajúce vozidlo zastaviť ani nedostatočne sa vyhnúť nedokázal, došlo k zrážke, kde po tejto sa motocykel pohyboval cez odstavňú plochu do trávnatého terénu mimo cestu vpravo. Technika jazdy vodiča motocykla, čo sa týka smerového vedenia motocykla, bola správna, nesprávna bola čo sa týka rýchlosti jazdy a neskorej reakcie na vozidlo D. B. vchádzajúce v križovatke do hlavnej cesty.

10. Ďalej znalec konštatoval, že vodič vozidla D. B. uvádza, že v prednehodovom deji pred vjazdom do hlavnej cesty zastavil, následne cez križovatku v oblúku vľavo na hlavnej ceste pokračoval so zrýchlením. V čase zrážky - nárazu motocykla R. zozadu malo vozidlo rýchlosť okolo 40 km/h. Motocykel R. v prednehodovom deji v čase reakcie jeho vodiča havarijným brzdením sa pohyboval rýchlosťou okolo 109,6 km/h, s technickým prijateľným rozptylom 104 - 115 km/h pred zrážkou na dráhe okolo 27,1 m havarijne brzdil a do zadnej časti vozidla D. B. narazil rýchlosťou okolo 78,5 km/h. Miesto zrážky bolo za križovatkou v pravom jazdnom pruhu hlavnej cesty v smere jazdy motocyklistu, v polohe pozdĺžne okolo 20 m/VBM a priečne okolo 1,7 m od pravého okraja do vozovky. Motocykel R. prednou viac ľavou stranou rýchlosťou okolo 78,5 km/h narazil zozadu do oblasti pravého zadného rohu rýchlosťou okolo 40 km/h odchádzajúceho vozidla D. B.. Po zrážke sa motocykel pohyboval mimo cestu vpravo. Vozidlo pokračovalo v pravom pruhu hlavnej cesty a následne pri jej pravom okraji zastavil. Vodič vozidla D. B. mohol predmetnej dopravnej nehode predísť v prípade, že by pred vjazdom do hlavnej cesty zaregistroval a správne odhadol vzdialenosť a najmä rýchlosť blížiaceho sa motocykla, do hlavnej cesty nevošiel, alebo aspoň zastavil v bližšom pruhu a tam umožnil motocyklistovi popred neho pravým pruhom hlavnej cesty bezpečne prejsť. V čase vjazdu vozidla do hlavnej cesty z vedľajšej bol od neho motocykel vzdialený cca 107 m, kde dohľadnosť z vozidla daným smerom bola 240 m, teda nič nemalo brániť výhľadu. Vodič motocykla R. mohol predmetnej dopravnej nehode zabrániť v prípade, ak aby sa v prednehodovom deji v čase vjazdu vozidla D. B. do hlavnej cesty pohyboval rýchlosťou maximálne do 77 km/h a tak ako v skutočnosti reagoval v čase ohrozenia vjazdom vozidla do pravého pruhu iba nehavarijne brzdil alebo rýchlosťou maximálne do 90 km/h a havarijne brzdil, nakoľko odchádzajúce vozidlo by dokázal i s dodržaním bezpečného odstupu svoju rýchlosť znížiť na podobnú ako malo odchádzajúce vozidlo D. B.. Vodič motocykla mohol zrážke zabrániť i v prípade, ak by zareagoval skôr v čase rozpoznateľného vjazdu vozidla do hlavnej cesty 1,5 m, pretože by po odchádzajúce vozidlo mohol plným ale i polovičným brzdením, spomalením i z jeho rýchlosti jazdy 109,6 km/h včas znížiť rýchlosť na rovnakú ako malo odchádzajúce a zrýchľujúce vozidlo podobne ako z rýchlosti maximálne dovolenej 90 km/h z polohy ohrozenia vjazdom vozidla do pravého pruhu.

11. Znalec sa k technickej príčine dopravnej nehody vyjadril tak, že technickou príčinou predmetnej dopravnej nehody bola podľa zisteného nesprávna technika jazdy vodiča motocykla R., ktorý si v prednehodovom deji svojou rýchlosťou jazdy v rozpore s pravidlami vytvoril také podmienky, ktoré následne znemožnili zabrániť nehode. Podľa zisteného vodič vozidla D. B. svojou technikou jazdy pre vodiča motocykla R. prekážku z technického hľadiska náhlu nevytvoril. Vodič vozidla D. B., pretože vodič vozidla motocykla R. mohol v prípade jazdy rýchlosťou maximálnou povolenou zrážke včasnou reakciou na rozpoznateľný vjazd vozidla do hlavnej cesty i na ohrozenie vjazdom do pravého pruhu brzdením i polovičným spomalením iba zadnou brzdou zabrániť, vodičovi motocykla podľa technického výkladu pravidiel prednosť dal.

12. Okresné riaditeľstvo Policajného zboru na základe vyššie uvedeného objasňovania veci ukončil vyšetrenie a predložil spisový materiál s návrhom na zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku obvineného I. W. stíhaného za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona z dôvodu, že zo záverov znaleckého posudku vyplynulo, že technickou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy vodiča motocykla R., ktorý si v prednehodovom deji svojou rýchlosťou jazdy v rozpore s pravidlami vytvoril také podmienky, ktoré mu následne znemožnili zabrániť nehode.

13. Napriek vyššie uvedeným záverom Okresného riaditeľstva Policajného zboru prokurátor Okresnej prokuratúry Humenné podal dňa 24.01.2018 podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku obžalobu na obvineného Marek Lisakovského pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona na Okresný súd Humenné.

14. Okresný súd Humenné opätovne vypočúval obžalovaného I. W., žalobcu ako poškodeného, oboch znalcov z odboru dopravy cestnej ako aj svedka dopravnej nehody U. Y.. Po vykonanom dokazovaní Okresný súd Humenné vydal uznesenie č. k.: 3T/11/2018-215 zo dňa 14.05.2018, na základe ktorého postúpil vec na prejednanie Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru, Okresnému dopravnému inšpektorátu v Humennom, pretože v danom prípade môže ísť o priestupok so záverom, že obžalovaný W. svojim konaním nenaplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví. Na spôsobenom následku pri tejto dopravnej nehode totiž značný a väčší podiel viny má samotný poškodený spôsobom svojej jazdy, lebo podľa obidvoch znalcov išiel podstatne rýchlejšie ako bola dovolená rýchlosť v danom úseku cesty, nesprávne vyhodnotil vzniknutú situáciu a nesprávne na ňu zareagoval. Súd je toho názoru, že ak by vodič motocykla zareagoval správne na vzniknutú situáciu, tak k dopravnej nehode a tým aj k následku, ktorý pri nej vznikol, by nedošlo. Na tejto skutočnosti podľa názoru súdu nič nebráni ani to, že poškodený išiel na motocykli po hlavnej ceste. Podľa názoru súdu v konaní obžalovaného sa môže jednať o spáchanie priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, a preto túto vec postúpil na prejednanie a rozhodnutie Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru, Okresnému dopravnému inšpektorátu v Humennom. Poukázal na to, že už aj vyšetrovateľ, ktorý túto trestnú vec realizoval, po skončení vyšetovania dokonca sám podal návrh na zastavenie trestného stíhania, lebo aj podľa neho technickou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy vodiča motocykla R., ktorý si v prednehodovom deji svojou rýchlosťou jazdy v rozpore s pravidlami vytvoril také podmienky, ktoré mu následne znemožnili zabrániť nehode. Následne Okresný súd Humenné listom zo dňa 09.07.2018 postúpil vec Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru, Okresnému dopravnému inšpektorátu Humenné, ktorý dňa 20.12.2018 po obdržaní spisového materiálu podľa § 60 ods. 2 písm. d) zákona o priestupkoch ukončil objasňovanie priestupku a dospel k záveru, že zo zavinenia dopravnej nehody je dôvodne podozrivý žalobca. Dňa 12.04.2019 uskutočnil ústne pojednávanie o priestupku, na ktoré predvolal žalobcu. Žalobca sa po poučení a oboznámení so skutkovým stavom a spisovým materiálom k veci vyjadril, že ku skutku už vypovedal a trvá na svojej výpovedi, je si toho vedomý, je to pre neho ponaučenie a do budúca sa bude snažiť jazdiť opatrnejšie, aby sa takémuto konaniu vyhol.

15. Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Humennom, Okresný dopravný inšpektorát (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) vydal dňa 12.04.2019 rozhodnutie o priestupku Č. p.: B.-HE-B ktorým podľa § 52 ods. 2 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov po prejednaní priestupku podľa § 74 citovaného zákona rozhodol tak, že obvinený I. S. v čase o 05.55 hod. viedol motocykel zn. R. CR 600, ev. č. R. po štátnej ceste II/XXX od obce F. smerom do R., kde na priamom úseku cesty neprispôobil rýchlosť jazdy najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať a taktiež prekročil zákonom ustanovenú rýchlosť, v dôsledku čoho došlo k nárazu prednou časťou motocykla do pravej zadnej časti vozidla zn. D. B., ev. č.: R., ktoré viedol vodič W. po štátnej ceste III/XXXX v smere z obce I. tým spôsobom, že na hranici križovatky zastavil vozidlo a po presvedčení sa o voľnosti cesty pokračoval z križovatky ciest na hlavnú cestu č. II/XXX v smere do R., kde po zaradení sa do pravého jazdného pruhu bližšie k pravej krajnici a prejednení niekoľkých metrov došlo k zrážke motocykla s vozidlom, po náraze motocykel dopadol na vozovku a vodič bol vymrštený do trávnatého porastu vedľa cesty v smere jazdy. Pri dopravnej nehode vodič S. utrpel zranenie s dobou liečenia viac ako 42 dní, vodiči alkoholické nápoje požitie nemali, pri dopravnej nehode vznikla na motocykli zn. R. CR 600 škoda vo výške cca 4.000 eur, na vozidle zn. D. B. vo výške cca 3.584,62 eur, k inému ublíženiu na zdraví a spôsobeniu škody na majetku nedošlo.

16. Konštatoval, že týmto konaním I. S. porušil ustanovenie § 16 ods. 1, § 16 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o cestnej premávke“), čím v zmysle § 137 ods. 1 písm. e) citovaného zákona porušil pravidlá cestnej premávky závažným spôsobom a týmto sa uznáva vinným z priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“). Podľa § 11 ods. 3 zákona o priestupkoch v znení neskorších predpisov sa od uloženia sankcie upúšťa, pretože samotné prejednané priestupku je postačujúce k náprave páchatela priestupku. Podľa § 79 ods. 3 zákona o priestupkoch v znení neskorších predpisov sa upúšťa od trov konania.

17. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca včas odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím.

II.

18. Napadnutým rozhodnutím Č. k.: Y.-PO-Y zo dňa 02.07.2019 žalovaný odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

19. Napadnuté rozhodnutie odôvodnil citovaním výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, uviedol odvolacie námietky žalobcu, podrobne popísal priebeh administratívneho konania pred prvostupňovým správnym orgánom ako aj konanie pred Okresným súdom Humenné, citoval ustanovenie § 16 ods. 1 a 2, § 2 ods. 2 písm. c), § 137 ods. 2 písm. c) zákona o cestnej premávke, § 22 ods. 1 písm. g) zákona o priestupkoch a konštatoval, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu ako aj postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu, po vyhodnotení spisového materiálu, posúdení všetkých písomných podkladov s ohľadom na výpovede všetkých zainteresovaných osôb, mal za dostatočne preukázaný stav, že vodič motocykla zn.: R. - žalobca spôsobil dopravnú nehodu, resp. vyvolal nehodový dej v dôsledku toho, že neprispôbil rýchlosť jazdy najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať a taktiež prekročil zákonom ustanovenú rýchlosť, v dôsledku čoho došlo k nárazu prednou časťou motocykla do pravej zadnej časti vozidla zn. D., ktoré viedol vodič W.

20. Ďalej uviedol, že zo zabezpečeného spisového materiálu nepochybne vyplýva skutočnosť, že pri uvedenej udalosti došlo k poškodeniu vozidla zn. D. na sumu takmer 3.600 eur a k poškodeniu motocykla zn. R. na sumu cca 4.000 eur. Zároveň došlo k zraneniu vodiča motocykla - žalobcu s dobou liečenia podľa znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva - I.. S. G. - cca 20 týždňov. Uvedené skutočnosti sú potvrdené záznamom z dopravnej nehody, vyhotovenou fotodokumentáciou ako aj výpoveďami vodičov, resp. vlastníkov uvedených vozidiel ako aj vyššie uvedeným znaleckým posudkom znalca z odboru zdravotníctva. Zo zabezpečeného spisového materiálu, najmä vypracovaného odborného vyjadrenia znalca z odboru doprava cestná - V.. W. G., ktorý vypracoval znalecký úkon - odborné vyjadrenie ako aj jeho výpovede na hlavnom pojednávaní, vyplýva skutočnosť, že vodič motocykla v čase reakcie na vznik kritickú situáciu sa pohyboval rýchlosťou cca 111 - 112 km/h. Vodič motocykla mohol nehode zabrániť, ak by sa v čase reakcie na vznik kritickú situáciu pohyboval po vozovke maximálne povolenou rýchlosťou 90 km/h a aktívnym brzdením motocykla pri maximálnom brzdnom spomalení by zastal na dráhe 68 m, t. j. cca 18 m od miesta zrážky, pričom vodič motocykla sa v čase rozjazdu vozidla zn. D. na hranici križovatky nachádzal vo vzdialenosti cca 138 m pred križovatkou.

21. Ďalej uviedol, že zo znaleckého posudku znalca z odboru doprava cestná - V.. N. I., ktorý bol do konania pribratý vyšetrovateľom Policajného zboru ako aj jeho výpovede na hlavnom pojednávaní vyplýva, že motocykel v čase reakcie jeho vodiča havarijným brzdením sa pohyboval rýchlosťou okolo 109 km/h s technicky prijateľným rozpätím 104 - 115 km/h pred zrážkou havarijne brzdil oboma brzdami a do zadnej časti vozidla zn. D. narazil rýchlosťou okolo 78,5 km/h. Vodič motocykla mohol nehode zabrániť v prípade, ak by sa v čase rozjazdu vozidla zn. D. do hlavnej cesty pohyboval rýchlosťou maximálne do 77 km/h a nehavarijne brzdil alebo rýchlosťou do 90 km/h a havarijne brzdil. Znalec tiež uviedol, že z technického hľadiska danie prednosti v jazde je aj v prípade, ak vodič, ktorý má dať prednosť v jazde, prinúti vodiča, ktorý má prednosť v jazde, zmeniť rýchlosť alebo smer jazdy ale nie náhle. Z uvedeného posudku rovnako vyplýva, že vodič motocykla v prípade jazdy rýchlosťou do 90 km/h mohol brzdením nárazu dopredu ním jazdiaceho motorového vozidla zn. D., (ktorý sa v

čase reakcie vodiča motocykla pohyboval po hlavnej ceste, kde prešlo cca 20 m a malo rýchlosť cca 40 km/h) zabrániť, nešlo o prekážku z technického hľadiska náhlu. Aj z rýchlosti 90 km/h polovičným spomalením mohol vodič motocykla svoju rýchlosť znížiť, avšak nemohol pritom dodržať bezpečnú vzdialenosť od pred ním odchádzajúceho vozidla. Nestačilo by iba ubrať plyn, ale bolo by potrebné zadnou brzdou bezpečne polovičným spomalením pribrzdiť. Znalec zároveň uviedol, že rozdiel medzi ním vypracovaným znaleckým posudkom a odborným vyjadrením znalca V.. G. je ten, že V.. G. uvažoval s absolútnou prednosťou na hlavnej ceste a v jeho prípade je uvažované s nenáhlým obmedzením vodiča jazdiaceho po hlavnej ceste aj z 90 km rýchlosti za hodinu pri havarijnom brzdení by nedošlo k zrážke. Vodič motocykla mohol zrážke v prípade rýchlosti v danom úseku dovolenej zrážke zabrániť brzdením. Ten však reagoval neskoro, pretože nereagoval za čas, keď vozidlo už prechádzalo ľavým jazdným pruhom a nie, keď bolo ešte mimo hlavnej cesty alebo na vedľajšej ceste.

22. Poukázal na uznesenie Okresného súdu Humenné sp. zn.: 3T/11/2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.05.2018, z ktorého vyplýva skutočnosť, že vodič I. W. svojim konaním tak, ako bolo popísané, nenaplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví, pretože na spôsobenom následku pri dopravnej nehode mal značný a väčší podiel viny samotný poškodený vodič motocykla - žalobca, ktorý spôsobom svojej jazdy, lebo podľa dvoch znalcov išiel podstatne rýchlejšie ako bola dovolená rýchlosť jazdy v danom úseku cesty, nesprávne vyhodnotil situáciu v cestnej premávke a nesprávne naň reagoval. Ak by vodič motocykla zareagoval správne na vzniknutú situáciu, tak k dopravnej nehode by nedošlo. Na uvedenej skutočnosti nič podľa súdu nemení ani to, že vodič motocykla išiel po hlavnej ceste. S týmto záverom sa po vyhodnotení spisového materiálu a všetkých v ňom zabezpečených dôkazných prostriedkov jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach podľa § 34 ods. 5 zákona o správnom konaní stotožňuje aj žalovaný.

23. Argumentoval, že vzhľadom na zabezpečené dôkazné prostriedky podľa jeho názoru nemožno v uvedenom prípade hovoriť o náhlej a nepredvídateľnej prekážke v cestnej premávke zo strany vodiča vozidla zn. D. tak, ako to prezentuje žalobca, na ktorú by za dodržania pravidiel cestnej premávky, vrátane ustanovení o rýchlosti jazdy z jeho strany nebolo možné reagovať včas a dostatočným spôsobom. Svedčia o tom aj vypracované znalecké posudky, kde obaja znalci napriek skutočnosti, že tieto sa vo svojich jednotlivých častiach, resp. záveroch rozchádzajú, dospeli k totožnému záveru, že vodič motocykla prekročil najvyššiu dovolenú rýchlosť jazdy v danom úseku, pričom jazdil rýchlosťou cca 111 - 112 km/h (znalec V.. G.), resp. cca 109 km/h (znalec V.. I.), avšak najmä znalca z odboru doprava cestná V.. N. I., ktorý žalovaný považuje za presvedčivejší najmä z dôvodu, že uvedený znalec pracoval so správnou definíciou pojmu „Dať prednosť v jazde“. Zo spisového materiálu zároveň vyplýva skutočnosť, že vodič vozidla zn. D. v čase nárazu motocykla už bol zaradený vo svojom jazdnom pruhu, kde už prešiel vzdialenosť cca 20 m a mal rýchlosť jazdy cca 40 km/h, pričom jazdil bližšie ku krajnici (tak, ako to ukladá ustanovenie § 9 ods. 1 zákona o cestnej premávke, v zmysle ktorého vodič je povinný na vozovke alebo jazdnom pruhu jazdiť vpravo pri pravom okraji vozovky alebo jazdného pruhu).

24. Argumentoval, že tomuto záveru v konečnom dôsledku dospel aj vyšetrovateľ Policajného zboru, ktorý po vykonanom dokazovaní v predmetnej veci toto ukončil návrhom na zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku obvineného I. W. pre prečin ublíženia na zdraví podľa §157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona ako aj Okresný súd Humenné, ktorý vec ukončil podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku uznesením o postúpení veci na prejednanie priestupku a v konečnom dôsledku aj prokurátor Okresnej prokuratúry v Humennom, ktorý napriek záverom znalcom z odboru doprava cestná, najmä znalca V.. I. podal obžalobu, avšak voči uzneseniu Okresného súdu Humenné o postúpení veci na prejednanie priestupku ako oprávnená osoba sťažnosť nepodal.

25. Žalovaný vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a zabezpečené dôkazné prostriedky považuje samotný priebeh ako aj zavinenie uvedenej dopravnej nehody za riadne zdokumentovaný a preukázaný. Poukázal na ustanovenie § 3 zákona o priestupkoch, podľa ktorého na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie z nebanlivosti, ak zákon neustanoví, že je potrebné úmyselné zavinenie. Z konania žalobcu je zjavné minimálne spáchanie priestupku z nebanlivosti podľa § 4 ods. 1 písm. b) zákona o priestupkoch, t. j. že žalobca nevedel, že svojim konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, hoci to vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol. Poukázal na to, že záujem spoločnosti na ochrane života a zdravia, majetku v oblasti cestnej premávky charakterizuje zákon o cestnej premávke, ktorý v úvodnom ustanovení § 1 okrem iného uvádza, že upravuje jej pravidlá a vedenie vozidiel. Tento účel zákona je následne vyjadrený v rozsahu úpravy jednotlivých oblastí v

cestnej premávke. Preto po posúdení veci žalovaný zastáva názor, že konanie žalobcu je priestupkom, pričom vykazuje formálne ako aj materiálne znaky priestupku, t. j. že konanie porušuje spoločenský záujem.

26. Žalovaný nepovažoval za dôvodnú žiadosť žalobcu o zrušenie napadnutého rozhodnutia o priestupku, pretože dôkazy vyplývajúce zo zabezpečeného spisového materiálu dostatočne a hodnoverne preukazujú spáchanie priestupku žalobcom, pričom ich vierohodnosť nijak nevyvracajú jeho námietky. Opakovane uviedol, že považuje skutok spáchaný žalobcom za riadne zadokumentovaný a preukázaný. V plnom rozsahu sa stotožňuje s právnym posúdením konania žalobcu prvostupňovým správny orgánom a to vrátane odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Poukázal aj na to, že žalobca v priebehu konania o priestupku nenavrhol vykonanie žiadneho ďalšieho dokazovania v predmetnej veci, nežiadal dokazovanie doplniť, nemal vo veci žiadne námietky, dokonca na ústnom pojednávaní prehlásil, že je si toho vedomý, je to pre neho ponaučenie a v budúcnosti sa bude snažiť jazdiť opatrnejšie. Toto vyjadrenie samotného žalobcu podľa názoru žalovaného svedčia o skutočnosti, že on sám si je v konečnom dôsledku vedomý svojho protiprávneho konania.

27. K námietke žalobcu, že zákon o cestnej premávke termín „presvedčenie sa o voľnosti cesty“, ktorý použil prvostupňový správny orgán, nepozná, žalovaný uviedol, že prvostupňový správny orgán len slovne popísal priebeh konania zo strany vodiča vozidla zn. D. tak, ako podľa neho vyplýval zo zabezpečeného spisového materiálu, pričom použitú terminológiu mu nemá žiaden dôvod vyčítať. Popis skutku považuje za jasný a zrozumiteľný.

28. K námietke žalobcu, že vodič W. sa plne nevenoval vedeniu vozidla, pretože podľa jeho výpovedí vodiča motocykla na hlavnej ceste nevidel napriek skutočnosti, že podľa záverov znaleckých posudkov bol v čase vchádzania ním vedeného vozidla zn. D. vo viditeľnej zóne, žalovaný poukázal, že vodič W. v priebehu celého konania konštantne uvádzal, že vodiča motocykla nevidel. Aj keď závermi znaleckých posudkov je preukázané, že tento bol vo viditeľnej zóne, zo záverov znaleckého posudku V. I. vyplýva, že príčinou dopravnej nehody nebolo zanedbanie povinnosti vodiča vozidla zn. D. nedaním prednosti v jazde vodičovi motocykla tým, že ho nevidel, ale technickou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy vodiča motocykla, ktorý si v prednehodovom deji svojou rýchlosťou jazdy v rozpore s pravidlami cestnej premávky vytvoril také podmienky, ktoré mu následne znemožnili zabrániť nehode.

29. K námietke žalobcu, že vodič W. viedol vozidlo po nočnej zmene, aj s poukázaním na § 4 ods. 2 písm. f) zákona o cestnej premávke a námietke, že jeho zástupcovi nebolo na hlavnom pojednávaní umožnené položiť túto otázku znalcovi V. I., žalovaný uviedol, že skutočnosť, že vodič W. viedol vozidlo po nočnej zmene, je nepochybná. Žalovaný nie je príslušným orgánom k posúdeniu skutočností, prečo sudca nedovolil znalcovi odpovedať na takto položenú otázku, poukazuje však na skutočnosť, že vodič W. viedol vozidlo po nočnej zmene, ešte neznamená, že jeho schopnosť viesť vozidlo bola znížená vplyvom únavy, resp. bola znížená natoľko, žeby nesmel viesť vozidlo.

30. K tvrdeniu žalobcu, že názor súdu v slovenskom právnom systéme nie je nadriadeným zákonu, pričom správne orgány sa pri rozhodovaní musia riadiť platnou právnou úpravou, žalovaný uviedol, že správne orgány oboch stupňov sa v nielen predmetnom konaní ale v každom konaní riadia platnou právnou úpravou. V tomto konaní najviac konaniu o priestupku predchádzalo trestné konanie v tej istej veci, ktorého záverom bolo právoplatné uznesenie Okresného súdu v Humennom o postúpení veci na prejednanie priestupku. Správne orgány oboch stupňov pri rozhodovaní vychádzali z totožných podkladov ako orgány činné v trestnom konaní a následne súd v predmetnej veci. Pokiaľ v predmetnej veci bolo vykonané trestné konanie, ktorého výsledkom je právoplatný záver súdu o tom, že predmetný skutok nie je trestným činom, ale môže sa jednať o priestupok, správny orgán je povinný tento záver rešpektovať. Opakovane poukázal na záver, ku ktorému dospeli aj orgány činné v trestnom konaní a súd, a ktorý vyplýva zo záveru znaleckého posudku znalca z odboru doprava cestná V. N. I., podľa ktorého technickou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy vodiča motocykla R., ktorý si v prednehodovom deji svojou rýchlosťou jazdy v rozpore s pravidlami cestnej premávky vytvoril také podmienky, ktoré mu následne znemožnili zabrániť nehode. Vodič vozidla zn. D. svoju technikou jazdy pre vodiča motocykla R. prekážku z technického hľadiska náhlu tak, ako to uvádza zákon o cestnej premávke v § 2 ods. 2 písm. b) nevytvoril. S týmto záverom sa stotožnil aj vyšetrovateľ Policajného zboru a po vykonanom dokazovaní aj Okresný súd v Humennom. K námietke žalobcu, že správny orgán neprihliadal na skutočnosť, že vodič motocykla by podľa záverov znaleckých posudkov aj pri rýchlosti

90 km/h zabránil zrážke iba náhlou zmenou rýchlosti alebo smeru jazdy, pričom zákon hovorí o náhlej zmene alebo rýchlosti jazdy vodiča idúceho po hlavnej ceste, ktoré však nie je limitované iba do hodnoty maximálne povolenej rýchlosti, pričom zo zákona vyplýva, že pre dávanie prednosti v jazde nie je rozhodujúce akou rýchlosťou sa vodič po hlavnej ceste pohybuje, žalovaný uviedol, že s týmto tvrdením sa nestotožňuje. Poukázal na záver znaleckého posudku V. N. I. ako aj jeho výpovede na hlavnom pojednávaní dňa 09.05.2018, z ktorého vyplýva, že vodič motocykla R. mohol uvedenej nehode zabrániť, ak by sa v čase vjazdu vozidla zn. D. do hlavnej cesty pohyboval rýchlosťou maximálne do 77 km/h a tak, ako v skutočnosti reagoval v čase ohrozenia vjazdom vozidla do pravého pruhu iba nehavarijne brzdil alebo rýchlosťou maximálne do 90 km/h a havarijne brzdil, pretože odchádzajúce vozidlo by dokázal i s dodržaním bezpečného odstupu svoju rýchlosť znížiť na podobnú ako malo odchádzajúce vozidlo. Mohol zrážke zabrániť aj v prípade, ak by zareagoval skôr v čase rozpoznateľného vjazdu vozidla do hlavnej cesty 1,5 m, pretože by po odchádzajúce vozidlo mohol plným alebo i polovičným brzdovým spomalením i z jeho rýchlosti jazdy 109 km/h včas znížiť rýchlosť na rovnakú ako malo odchádzajúce a zrýchľujúce vozidlo podobne ako z rýchlosti maximálne povolenej 90 km/h z polohy ohrozenia vjazdom vozidla do pravého pruhu. Znalec na hlavnom pojednávaní upresnil, že aj z rýchlosti 90 km/h polovičným spomalením mohol vodič motocykla svoju rýchlosť znížiť, avšak nemohol pritom dodržať bezpečnú vzdialenosť od pred ním odchádzajúceho vozidla. Nestačilo by iba ubrať plyn, ale bolo by potrebné iba zadnou brzdou bezpečne polovičným spomalením pribrzdiť. Vodič motocykla sa však pohyboval rýchlosťou cca o 20 km/h vyššou ako je v danom úseku dovolená, rovnako zjavne aj v rozpore s ustanovením § 16 ods. 1 zákona o cestnej premávke, podľa ktorého je vodič okrem iného povinný jazdiť len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad a napriek skutočnosti, že podľa svojej vlastnej výpovede vozidlo vchádzajúce na hlavnú cestu videl, práve spôsob jazdy žalobcu ako vodiča motocykla tak bol v uvedenom prípade nesprávny a bol tým, ktorý vyvolal nehodový dej, pričom vodič vozidla zn. D. svojim vjazdom na hlavnú cestu nevytvoril vodičovi motocykla prekážku náhlu. Žalovaný je toho názoru, že ak by žalobca sa držal ustanovenia zákona o cestnej premávke týkajúce sa rýchlosti jazdy, resp. jazdil len primeranou rýchlosťou, aby mohol zastaviť na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad, k tejto udalosti v cestnej premávke by nedošlo. Zároveň každý účastník cestnej premávky má určité povinnosti v rámci svojho postavenia v cestnej premávke (napr. chodec, vodič a iné) a ich dodržiavaním má byť zaručená bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky. Od vodiča rovnako nemožno objektívne očakávať, aby v každom momente svojej jazdy aj predvídal prípadné protiprávne konanie ostatných účastníkov cestnej premávky, v uvedenom prípade vodiča motocykla zn. R., aj keď pohybujúceho sa po hlavnej ceste. Z predloženého spisového materiálu nevyplývajú skutočnosti, ktoré by nasvedčovali porušeniu pravidiel cestnej premávky zo strany vodiča vozidla zn. D..

31. K námietke žalobcu, že z pohľadu motocyklistu nemohol rozumieť technike jazdy vodiča vozidla zn. D. a nemohol tušiť, že tento ho neuvidí, žalovaný uviedol, že samotný žalobca uvádza, že vodiča vozidla zn. D. vchádzať na hlavnú cestu videl, resp. tento jeho úkon registroval. Zároveň vodič vozidla zn. D. nemohol predvídať protiprávne konanie žalobcu a síce jazdu výrazne vyššou rýchlosťou ako je povolená. Aj žalobca bol povinný rešpektovať zákon o cestnej premávke a jeho jednotlivé ustanovenia jednak o rýchlosti jazdy a zároveň bol povinný rýchlosť jazdy prispôsobiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, pričom smie jazdiť len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad (§ 16 ods. 1 zákona o cestnej premávke), čomu tak v uvedenom prípade zo strany žalobcu zjavne nebolo. Aj vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaný dospel k záveru, že práve žalobca spôsobom svojej jazdy vyvolal nehodový dej, resp. zavinil dopravnú nehodu.

32. Žalovaný sa nestotožňuje s tvrdením žalobcu, že závery znaleckého posudku V. I. sú irelevantné, pretože sú v rozpore s ustanoveniami zákona o cestnej premávke týkajúcimi sa prednosti v jazde, pričom znalec zrejme nevedel, že vodič W. viedol vozidlo po nočnej zmene. Poukázal, že práve znalec V. I. vo vypracovanom znaleckom posudku na rozdiel od znalca V. W. G. pracoval so správnou definíciou pojmu „Dať prednosť v jazde“. Zároveň mal k dispozícii kompletný spisový materiál a pri vypracovaní posudku vychádzal z podkladov uvedených na strane 2 - 9 tohto posudku, t. j. okrem iného výpovedí oboch vodičov a priameho svedka vodiča oproti idúceho vozidla.

33. K tvrdeniu žalobcu, že vodič W. si v správe o nehode výslovne žiadal uviesť, že na hranici križovatky nezastavil, iba spomalil, kde na súdnom pojednávaní zmenil výpoveď a uviedol, že na hranici križovatky zastavil, v dôsledku čoho je možné pochybovať o výpovednej hodnote znaleckých posudkov v časti týkajúcej sa správnosti techniky jazdy vodiča W., žalovaný uviedol, že tejto námietke nerozumie, pretože

nikde v spisovom materiáli sa uvedená ním tvrdená skutočnosť nenachádza. Vodič W. v priebehu celého konania vo svojich výpovediach konštantne trval na totožných skutočnostiach a nikde v jeho výpovedi sa táto žalobcom namietaná skutočnosť o zmene jeho výpovede nenachádza. Naopak, žalobca ako vodič motocykla najskôr tvrdil, že jazdil rýchlosťou cca okolo 80 km/h (výpoveď zo dňa 18.10.2017), následne uvádzal, že išiel rýchlosťou v rozpätí od 80 do 90 km/h, pričom oboma znalcami z odboru doprava cestná bola určená rýchlosť jazdy žalobcu okolo 110 km/h (111 - 112 km /h V.. G. a 109 km/h V.. I.). Z toho vyplýva, že práve výpovede žalobcu sú zavádzajúce a účelové.

34. K námietke žalobcu, že Okresný súd v Humennom postúpil predmetnú trestnú vec na prejednanie priestupku z dôvodu, že v konaní obžalovaného a nie v jeho konaní sa môže jednať o spáchanie priestupku, žalovaný uviedol, že podľa právoplatného uznesenia Okresného súdu v Humennom, sp. zn.: 3T/11/2018 zo dňa 14.05.2018, ktorým bola postúpená trestná vec obžalovaného I. W. pre skutok kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví na prejednanie Okresnému dopravnému inšpektorátu v Humennom, pretože v danom prípade môže ísť o priestupok, súd v odôvodnení tohto rozhodnutia konštatoval, že vodič I. W. svojim konaním tak, ako bolo popísané, nenaplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví, pretože na spôsobenom následku pri dopravnej nehode mal značný a väčší podiel viny samotný poškodený vodič motocykla, ktorý spôsobom svojej jazdy, lebo podľa oboch znalcov išiel podstatne rýchlejšie ako bola dovolená rýchlosť jazdy v danom úseku cesty, nesprávne vyhodnotil situáciu v cestnej premávke a nesprávne na ňu zareagoval. Ak by vodič motocykla zareagoval správne na vzniknutú situáciu, tak k dopravnej nehode by nedošlo. Na uvedenej skutočnosti nič podľa súdu nemení to, že vodič motocykla išiel po hlavnej ceste. Dôvodom teda pre postúpenie veci bola skutočnosť, že v konaní poškodeného vodiča - žalobcu videl súd spáchanie priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Žalovaný zároveň poukázal na to, že pri dopravnej nehode došlo k zraneniu s dobou liečenia cca 20 týždňov a súd rozhodol, že nejedná sa o prečin ublíženia na zdraví ale podozrenie, že ide o priestupok, nemôže byť v priestupkovom konaní uznaný za vinného vodič I. W., pretože svojim konaním by sa naďalej dopúšťal trestného činu. Sám súd pritom v uznesení o postúpení veci uviedol, že okrem postúpenia veci by pripadalo do úvahy zastavenie trestného stíhania obžalovaného I. W. a v prípade, ak by v konaní nevidel spáchanie priestupku pôvodne poškodeným - žalobcom.

35. K námietke žalobcu, že prvostupňový správny orgán vychádzal z nedostatočne zisteného stavu veci a rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené, žalovaný uviedol, že s touto námietkou sa nestotožňuje. Prvostupňový správny orgán ako aj žalovaný prihliadali pri rozhodovaní na všetky skutočnosti, ktoré v konaní vyšli najavo. Úplne a presne zistili skutočný stav veci a obstarali potrebné podklady pre rozhodnutie. Samotný žalobca v konaní o priestupku nenavrhol vykonanie žiadneho ďalšieho dokazovania, nežiadal dokazovanie doplniť, resp. nemal vo veci žiadne námietky a dokonca na ústnom pojednávaní prehlásil, že je si toho vedomý, je to pre neho ponaučenie a v budúcnosti sa bude snažiť jazdiť opatrnejšie.

36. Žalovaný považoval napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu za zákonné a správne. S námietkami vznesenými žalobcom počas konania o priestupku sa vysporiadal v odôvodnení rozhodnutia tak, ak to vyžaduje § 47 ods. 3 Správneho poriadku a naďalej zastáva názor, že priestupok bol dostatočným spôsobom zistený a zhromaždené dôkazné prostriedky boli a sú postačujúce na vydanie meritérneho rozhodnutia.

37. Konštatoval, že preskúmal aj postup prvostupňového správneho orgánu pri určení druhu sankcie a jej výmery a zistil, že prvostupňový správny orgán pri určovaní druhu a výšky sankcie prihliadal na závažnosť priestupku, ktorá je vo svojej podstate vyjadrená v zákone, najmä na spôsob a okolnosti jeho spáchania, na jeho následky, na mieru zavinenia, na spoločenskú nebezpečnosť ako aj na poľahčujúce a pritažujúce okolnosti prípadu, t. j. že ku skutku došlo tak, ako bolo uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia a síce, že samotný žalobca zavinil dopravnú nehodu, pretože prekročil maximálnu hranicu dovolenej rýchlosti v danom úseku a jeho reakcia v prednehodovom deji nebola správna ani primeraná. Konaním žalobcu zároveň došlo k závažnému porušeniu pravidiel cestnej premávky. Pri dopravnej nehode došlo ku škode na majetku ako aj k zraneniu samotného žalobcu s dobou liečenia cca až 20 týždňov. U vodičov bolo dychovými skúškami vylúčené použitie alkoholu pred a počas jazdy. Z evidenčnej karty žalobcu je zrejme, že v čase dopravnej nehody bol držiteľom vodičského oprávnenia skupiny „A“ cca 1 rok, kde v evidenčnej karte v sledovanom období 5 rokov má viacero záznamov o porušení pravidiel bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, okrem iného aj prekročenie najvyššie

dovolenej rýchlosti jazdy. Z evidenčnej karty vodiča rovnako vyplýva, že v minulosti sa nedopustil obdobného skutku a síce zavinenia dopravnej nehody. Prvostupňový správny orgán prihliada aj na všetky skutočnosti, ktoré v konaní vyšli najavo. Posúdením týchto okolností využil ustanovenie § 11 ods. 3 zákona o priestupkoch a upustil od uloženia sankcie za priestupok, rovnako aj od uloženia trov konania v predmetnej veci podľa § 79 ods. 3 citovaného zákona.

38. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že určenie výšky uloženej sankcie je výlučne na posúdení prvostupňového správneho orgánu, ktorý vo veci koná. Pri určovaní sankcie za priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky vychádza z predložených listinných dôkazov svedčiacich v prospech ako aj v neprospech účastníka konania, ktoré posudzuje jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach, pričom prihliada na zákonom stanovené okolnosti skutku, najmä na závažnosť priestupku, spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia, pohnútky a na osobu páchatel'a ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní. Sankcia uložená za priestupok má pôsobiť najmä výchovne a má odvracať občanov od protiprávneho konania, avšak zákon o priestupkoch neurčuje sankciu ako jediný možný prostriedok potrebný k náprave páchatel'a. Sankcia je opatrenie štátneho donútenia ukladané príslušnými správnymi orgánmi za priestupok jeho páchatel'ovi, pričom mu spôsobuje určitú ujmu a zároveň vyslovuje morálne odsúdenie jednak priestupku, jednak jeho páchatel'a. V zmysle zákona o priestupkoch je prostriedkom potrebným pre nápravu páchatel'a aj samotné prejednanie priestupku. V takomto prípade správny orgán prihliada najmä na osobu páchatel'a vo vzťahu k posúdeniu, či samotné prejednanie priestupku postačuje k tomu, aby páchatel'a odvracalo od obdobného konania, ktorým sa dopustil priestupku tak, ako tomu bolo aj v konkrétnom prípade, kde postup prvostupňového správneho orgánu pri ukladaní sankcie postačovalo samotné prejednanie priestupku, resp. tým, že upustil aj od povinnosti úhrady trov konania, čo považuje žalovaný za plne odôvodnené.

III.

39. Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia žalovaného, ktoré žiadal zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie. V žalobe opätovne poukázal na odvolacie námietky, ktoré uviedol v odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu a namietal, že rozhodnutie žalovaného o jeho odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu nevychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, pretože v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaného je zrejماً tendencia vyhodnocovať dôkazy zabezpečené v priestupkovom spise v prospech vodiča W. a v neprospech žalobcu. Poukázal pritom na vysporiadanie sa s jeho odvolacou námietkou, v rámci ktorej poukazyval na to, že vodič W. po celý čas tvrdil, že žalobcu nevidel a napriek tomu, že aj podľa vyhotovených znaleckých posudkov bol žalobca v dostatočne viditeľnej zóne. Žalovaný na túto odvolaciu námietku reagoval len tým, že vodič W. po celý čas zhodne tvrdil, že žalobcu nevidel a znalec V. I. vo svojom znaleckom posudku uzavrel, že príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy žalobcu. Teda ani prvostupňový správny orgán ani žalovaný nevzali do úvahy porušenia pravidiel cestnej premávky zo strany vodiča W..

40. Poukázal na to, že ohľadom uvedenej dopravnej nehody prebiehalo vyšetrenie, kde po jeho ukončení aj napriek tomu, že vyšetrovateľ Policajného zboru podal návrh na zastavenie trestného stíhania voči obvinenému W., prokurátor Okresnej prokuratúry Humenné sa s týmto záverom vyšetrovateľa nestotožnil a podal obžalobu na I. W., pretože z vykonaného vyšetrenia bolo zrejmé, že za vyššie uvedenú dopravnú nehodu zodpovedá vodič W.. Skutočnosť, že okresný prokurátor nepodal proti uzneseniu o postúpení veci vydaného Okresným súdom Humenné sťažnosť, nemožno pripočítať v neprospech žalobcu.

41. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukazuje aj na závery Okresného súdu Humenné, ktoré konajúci súd vyslovil v odôvodnení uznesenia o postúpení veci sp. zn.: 3T/11/2018 zo dňa 14.05.2018, ale aj v tomto prípade prevzal len záver o vyhodnotení techniky jazdy žalobcu a pozabudol na závery vyslovené konajúcim súdom ohľadom techniky jazdy vodiča W., ku ktorému súd uviedol, že: „Na druhej strane však aj vodič osobného motorového vozidla B., a teda obžalovaný, keď prichádzal z vedľajšej cesty na hlavnú cestu, sa nemal spoliehať na to, že ak nevidel v blízkosti po hlavnej ceste prichádzať žiadne motorové vozidlo, resp. videl od Humenného prichádzať motorové vozidlo, ktoré však bolo ďaleko tak, že môže pokračovať v jazde cez predmetnú križovatku

plynule, ale musel vidieť, že po hlavnej ceste sa z pravej strany približuje motocykel, ktorý podľa výpovedí oboch znalcov bol od vozidla vzdialený okolo 107 m a rovinka je bez zakrytia výhľadu smerom na motocykel do vzdialenosti 240 m. Žalobca namieta, že s takouto úvahou žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vôbec nepracoval a dôkazy vyhodnocoval len v jeho neprospech.

42. Žalobca považuje rozhodnutie žalovaného za nezákonné, pretože bol žalobca na svojich subjektívnych právach ukrátený, skutok, ktorý sa mu kladie za vinu, nemožno kvalifikovať ako priestupok v zmysle zákona o priestupkoch a žalovaný nepostupoval v konaní správne.

IV.

43. K žalobe sa vyjadril žalovaný písomným podaním zo dňa 01.10.2019, v ktorom uviedol, že žalobca v žalobe neuvádza nové podstatné skutočnosti oproti tým, ktoré uviedol vo svojom odvolaní proti rozhodnutiu o priestupku, a preto zaujíma nemenné stanovisko tak, ako to uviedol vo svojom rozhodnutí o odvolaní zo dňa 02.07.2019. Preskúmaním spisového materiálu a dôkazov v ňom zhromaždených žalovaný nadobudol presvedčenie, že žalobca spáchal daný skutok tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia o priestupku. Všetkými námietkami žalobcu vyslovenými v podanej žalobe sa podrobne zaoberal v jednotlivých častiach rozhodnutia o odvolaní a považuje za neúčelné opakovane a detailne sa vyjadrovať k totožným a opakovaným námietkam žalobcu a to aj s ohľadom na skutočnosť, že predmetom prieskumu je napadnuté rozhodnutie o odvolaní v spojení s prvostupňovým rozhodnutím o priestupku.

44. K námietke žalobcu, že žalovaný nesprávne vyhodnotil skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil, resp. že rozhodnutie vychádza z nesprávne a neúplne zisteného skutkového stavu veci, žalovaný sa s touto námietkou nestotožňuje, skutkový stav veci považoval a naďalej považuje za spoľahlivo a dostatočne zistený a preukázaný zabezpečenými dôkaznými prostriedkami. Je toho názoru, že všetky zákonné ustanovenia či už zákon o priestupkoch, zákon o správnom konaní, ako aj ostatné súvisiace predpisy boli v konaní použité správne. Nestotožňuje sa s námietkou, že v konaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré svedčia v neprospech žalobcu, resp. že z uznesenia Okresného súdu v Humennom v predmetnej veci prevzal len závery o vyhodnotení techniky jazdy žalobcu, pričom nebral ohľad na závery vyslovené súdom ohľadom techniky jazdy vodiča W., o čom svedčia jednotlivé časti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Samotný žalobca pritom v podanej žalobe poukazuje len na určité vyňaté časti napadnutého rozhodnutia o odvolaní a nie na jeho odôvodnenie ako celok.

45. Žalovaný opakovane tak, ako to uviedol aj v napadnutom rozhodnutí, poukázal na to, že žalobca v priebehu konania o priestupku nenavrhol vykonanie žiadneho ďalšieho dokazovania v predmetnej veci, nežiadal dokazovanie doplniť, nemal vo veci žiadne námietky a na ústnom pojednávaní prehlásil, že je si toho vedomý, je to pre neho ponaučenie a v budúcnosti sa bude snažiť jazdiť opatrnejšie. Tieto skutočnosti svedčia o tom, že sám žalobca si v konečnom dôsledku bol vedomý svojho protiprávneho konania.

46. Žalovaný naďalej trvá na svojich záveroch, argumentoch a stanoviskách prezentovaných a uvádzaných v odôvodnení napadnutého rozhodnutia o odvolaní a naďalej na ne odkazuje. Napadnuté rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov naďalej považuje za zrozumiteľné, zákonné a správne, obsahujúce všetky zákonom stanovené náležitosti podľa § 47 Správneho poriadku. Navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

47. Žalobca na vyjadrenie žalovaného k žalobe reagoval vyjadrením zo dňa 28.10.2019, v ktorom opätovne zopakoval námietky uvedené v žalobe proti rozhodnutiu žalovaného a na podanej žalobe trval.

V.

48. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom

49. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy,

nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

50. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

51. Podľa § 178 ods. 1 SSP žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

52. Podľa § 180 ods. 1 SSP žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku, ak je žalobcom fyzická osoba alebo právnická osoba. Ak osobitný predpis nepripúšťa riadny opravný prostriedok, žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý vydal rozhodnutie alebo opatrenie.

53. Predmetom preskúmania v tomto konaní je rozhodnutie žalovaného Č. p.: Y.-C.-Y zo dňa 02.07.2019, ktorým žalovaný rozhodol o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Humennom (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) č. p.: B.-R.-B zo dňa 12.04.2019 tak, že odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil. Prvostupňový správny orgán rozhodnutím vydaným dňa 12.04.2019 uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“), pretože svojim konaním porušil ustanovenie § 16 ods. 1, ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o cestnej premávke“) s poukazom na § 137 ods. 2 písm. c) zákona o cestnej premávke, čím závažným spôsobom porušil pravidlá cestnej premávky tým, že dňa 03.07.2017 v čase o 05.55 hod. viedol motocykel zn. R. CBR 600, ev. č.: R. po štátnej ceste II/XXX od obce F. smerom do R., kde na priamom úseku cesty neprispôbil rýchlosť jazdy, najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať a taktiež prekročil zákonom ustanovenú rýchlosť, v dôsledku čoho došlo k nárazu prednou časťou motocykla do pravej zadnej časti vozidla zn. D. B., ev. č. R., ktoré viedol vodič W. po štátnej ceste III/XXXX v smere z obce I. tým spôsobom, že na hranici križovatky zastavil vozidlo a po presvedčení sa o voľnosti cesty pokračoval z križovatky ciest na hlavnú cestu č. II/XXX v smere do R., kde po zaradení sa do praveho jazdného pruhu bližšie k pravej krajnici a prejdení niekoľkých metrov došlo k zrážke motocykla s vozidlom, po náraze motocykel dopadol na vozovku a vodič bol vymrštený do trávnatého porastu vedľa cesty v smere jazdy. Pri dopravnej nehode vodič - žalobca utrpel zranenie s dobou liečenia viac ako 42 dní, vodiči alkoholické nápoje požití nemali. Pri dopravnej nehode vznikla na motocykli zn. R. CBR 600 škoda vo výške cca 4.000 eur, na vozidle zn. D. B. škoda vo výške 3.548,62 eur. K inému ublíženiu na zdraví a k spôsobeniu škody na majetku nedošlo.

54. Správny súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného a konanie, ktoré mu predchádzalo, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu žalovaného, vypočul účastníkov konania a dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná.

55. Podľa § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov alebo o trestný čin.

56. Podľa § 3 zákona o priestupkoch na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie z nedbanlivosti, ak zákon výslovne neustanoví, že je potrebné úmyselné zavinenie.

57. Podľa § 4 ods. 1 zákona o priestupkoch priestupok je spáchaný z nedbanlivosti, ak páchatel
a) vedel, že môže svojím konaním porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal na to, že tento záujem neporuší alebo neohrozí, alebo
b) nevedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, hoci to vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol.

58. Podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona o priestupkoch priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti

cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda, pri ktorej inému ublíži na zdraví alebo inému spôsobí škodu na majetku.

59. Podľa § 16 ods. 1 zákona o cestnej premávke vodič je povinný rýchlosť jazdy prispôbiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Vodič smie jazdiť len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad.

60. Podľa § 16 ods. 2 zákona o cestnej premávke vodič autobusu a vodič motorového vozidla s najväčšou prípustnou celkovou hmotnosťou neprevyšujúcou 3500 kg smie jazdiť rýchlosťou najviac 90 km/h, na diaľnici a na rýchlostnej ceste vodič autobusu smie jazdiť rýchlosťou najviac 100 km/h a vodič motorového vozidla s najväčšou prípustnou celkovou hmotnosťou neprevyšujúcou 3500 kg rýchlosťou najviac 130 km/h.

61. Podľa § 137 ods. 2 písm. c) zákona o cestnej premávke porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je také porušenie pravidiel cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda, pri ktorej sa inému ublíži na zdraví alebo sa inému spôsobí škoda na majetku alebo nesplnenie si povinnosti účastníka dopravnej nehody alebo škodovej udalosti.

62. Správny súd mal zo záznamu z dopravnej nehody a zápisnice o obhliadne miesta dopravnej nehody ako aj fotodokumentácie z dopravnej nehody zo dňa 03.07.2017 za preukázané, že dňa 03.07.2017 v čase o 05.50 hod. došlo na križovatke štátnej cesty II/XXX a cesty III/XXXX, v kilometri 10/75, medzi obcami F. - I. - R. k dopravnej nehode medzi motocyklom zn. R., ev. č. R., ktoré viedol žalobca a osobným motorovým vozidlom zn. D. B., ev. č.: R., ktoré viedol vodič I. W. a to tak, že vodič W. po odbočení vľavo z cesty III/XXXX na cestu II/XXX sa zaradil do pravého jazdného pruhu, pričom žalobca neprispôbil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, nestihol ubrzdiť motocykel a narazil do zadnej pravej časti osobného motorového vozidla, následkom čoho ho odhodilo, spadol na zem a s motocyklom zišiel mimo cesty po pravej strane, kde zostal ležať v poli. Následkom dopravnej nehody vznikla škoda na osobnom motorovom vozidla D. B. ako aj na motocykli zn. R., pričom žalobca utrpel zranenie a to ťažké poranenie - trieštivú zlomeninu diaľfyzi ľavej holennej kosti s posunom úlomkov, početné povrchové odreniny oboch kolien a ľavého členka, s dobou liečenia viac ako 42 dní. V priebehu objasňovania veci boli vypočutí obaja vodiči, t.j. žalobca ako aj vodič osobného motorového vozidla I. W. a svedok dopravnej nehody U. Y., vodič oproti jazdiaceho vozidla. Prvostupňový správny orgán požiadal V. W. G., znalca z odboru doprava cestná o vypracovanie odborného vyjadrenia. Z vypracovaného odborného vyjadrenia č. XX/XXXX vyplynulo, že vodič motocykla začal reagovať na vznik kritickú situáciu (vjazd vozidla na hlavnú cestu) zo vzdialenosti cca 83 m a v čase cca 2,05 s od miesta zrážky a rýchlosť pohybu motocykla v čase reakcie vodiča na vznik kritickú situáciu bola 115,5 km/h. Motocykel v čase rozjazdu vozidla z hranice križovatky sa nachádzal vo vzdialenosti cca 138 m pred križovatkou. Vozidlo sa v tomto okamihu nachádzalo vo vzdialenosti cca 9 m od miesta zrážky a pohybovalo sa rýchlosťou cca 35 km/h. Výhľadové pomery vodiča vozidla na motocyklistu prichádzajúceho po hlavnej ceste z pravej strany určil znalec na 240 m. Rovnako určil dráhu potrebnú na zastavenie motocykla z maximálnej povolenej rýchlosti mimo uzavretú osadu 90 km/h pri využití plného brzdného spomalenia motocykla na 65 m a pri využití polovičného brzdienia spomalenie motocykla na 105 m. Za technickú príčinu dopravnej nehody určil kolízny vjazd osobného motorového vozidla D. B. z vedľajšej cesty na hlavnú, po ktorej sa pohyboval motocyklista na motocykli zn. R.. Znalec uviedol, že vodič motocykla by dopravnej nehode mohol zabrániť, ak by sa v čase reakcie na vznik kritickú situáciu pohyboval po vozovke maximálne povolenou rýchlosťou 90 km/h a aktívnym brzdením motocykla pri maximálnom brzdnom spomalení by zastal na dráhe cca 65 m, t. j. cca 18 m od miesta zrážky. Vodič vozidla mohol nehode zabrániť, ak by splnil zákonnú podmienku o dani prednosti v jazde mimo obce.

63. Na základe vyššie uvedeného objasňovania veci a odborného vyjadrenia znalca bolo uznesením č. p.: B.-XXX/X/D.-XXXX zo dňa 29.09.2017 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie I. W., vodičovi vozidla zn. D. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. V trestnom konaní boli opätovne vypočutí obaja vodiči ako aj svedok dopravnej nehody a vyšetrovateľ požiadal uznesením o vypracovanie znaleckého posudku V. N. I., znalca z odboru doprava cestná. Z vypracovaného Znaleckého posudku č. XX/XXXX okrem iného vyplýva, že vodič vozidla D. B. uvádza, že v prednehodovom deji pred vjazdom do hlavnej cesty zastavil, následne cez križovátku v oblúku vľavo na hlavnej ceste pokračoval so zrýchlením. V čase zrážky -

nárazu motocykla R. zozadu malo vozidlo rýchlosť okolo 40 km/h. Motocykel R. v prednehodovom deji v čase reakcie jeho vodiča havarijným brzdením pohyboval rýchlosťou okolo 109,6 km/h, s technickým prijateľným rozptylom 104 - 115 km/h pred zrážkou na dráhe okolo 27,1 m havarijne brzdil a do zadnej časti vozidla D. B. narazil rýchlosťou okolo 78,5 km/h. Miesto zrážky bolo za križovatkou v pravom jazdnom pruhu hlavnej cesty v smere jazdy motocyklistu, v polohe pozdĺžne okolo 20 m/VBM a priečne okolo 1,7 m od pravého okraja do vozovky. Motocykel R. prednou viac ľavou stranou rýchlosťou okolo 78,5 km/h narazil zozadu do oblasti pravého zadného rohu rýchlosťou okolo 40 km/h odchádzajúceho vozidla D. B.. Po zrážke sa motocykel pohyboval mimo cestu vpravo. Vozidlo pokračovalo v pravom pruhu hlavnej cesty a následne pri jej pravom okraji zastavil. Vodič vozidla D. B. mohol predmetnej dopravnej nehode predísť v prípade, že by pred vjazdom do hlavnej cesty zaregistroval a správne odhadol vzdialenosť a najmä rýchlosť blížiaceho sa motocykla, do hlavnej cesty nevošiel, alebo aspoň zastavil v bližšom pruhu a tam umožnil motocyklistovi popred neho pravým pruhom hlavnej cesty bezpečne prejsť. V čase vjazdu vozidla do hlavnej cesty z vedľajšej bol od neho motocykel vzdialený cca 107 m, kde dohľadnosť z vozidla daným smerom bola 240 m, teda nič nemalo brániť výhľadu. Vodič motocykla R. mohol predmetnej dopravnej nehode zabrániť v prípade, ak aby sa v prednehodovom deji v čase vjazdu vozidla D. B. do hlavnej cesty pohyboval rýchlosťou maximálne do 77 km/h a tak ako v skutočnosti reagoval v čase ohrozenia vjazdom vozidla do pravého pruhu iba nehavarijne brzdil alebo rýchlosťou maximálne do 90 km/h a havarijne brzdil, nakoľko odchádzajúce vozidlo by dokázal i s dodržaním bezpečného odstupu svoju rýchlosť znížiť na podobnú ako malo odchádzajúce vozidlo D. B.. Vodič motocykla mohol zrážke zabrániť i v prípade, ak by zareagoval skôr v čase rozpoznateľného vjazdu vozidla do hlavnej cesty 1,5 m, pretože by po odchádzajúce vozidlo mohol plným ale i polovičným brzdením, spomalením i z jeho rýchlosti jazdy 109,6 km/h včas znížiť rýchlosť na rovnakú ako malo odchádzajúce a zrýchľujúce vozidlo podobne ako z rýchlosti maximálne dovolenej 90 km/h z polohy ohrozenia vjazdom vozidla do pravého pruhu.

64. Znalec V. I. k bezprostrednej príčine dopravnej nehody z technického hľadiska vyjadril tak, že bezpečnostná príčina je otázkou právnou, na ktorú odpovedať nie je kompetentný. Technickou príčinou predmetnej dopravnej nehody bola podľa zisteného nesprávna technika jazdy vodiča motocykla R., ktorý si v prednehodovom deji svojou rýchlosťou jazdy v rozpore s pravidlami vytvoril také podmienky, ktoré následne znemožnili zabrániť nehode. Podľa zisteného vodič vozidla D. B. svojou technikou jazdy pre vodiča motocykla R. prekážku z technického hľadiska náhlu nevytvoril vodič vozidla D. B., pretože vodič vozidla motocykla R. mohol v prípade jazdy rýchlosťou maximálnou povolenou zrážke včasnou reakciou na rozpoznateľný vjazd vozidla do hlavnej cesty i na ohrozenie vjazdom do pravého pruhu brzdením i polovičným spomalením iba zadnou brzdou zabrániť. Vodičovi motocykla podľa technického výkladu pravidiel prednosť dal.

65. Na základe vyššie uvedených záverov znaleckého posudku vyšetrovateľ Policajného zboru podal návrh na zastavenie trestného stíhania zo dňa 29.12.2017, pretože vykonaným šetrením bolo zistené, že technickou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy žalobcu ako vodiča motocykla zn. R.. Následne prokurátor Okresnej prokuratúry v Humennom podal Okresnému súdu Humenné obžalobu na obvineného I. W. pre prečin ublíženia na zdraví podľa §157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Vo veci podanej obžaloby sa viedlo konanie na Okresnom súde v Humennom pod sp. zn.: 3T/11/2018, kde v rámci tohto konania boli opätovne vypočutí vodiči motocykla a osobného motorového vozidla, svedok dopravnej nehody U. Y., bolo oboznámené odborné vyjadrenie znalca z odboru doprava cesta V. W. G. ako aj znalecký posudok vypracovaný znalcom z odboru doprava cestná V. N. I.. Na základe takto vykonaného dokazovania Okresný súd Humenné uznesením sp. zn.: 3T/11/2018 zo dňa 14.05.2018 rozhodol o postúpení veci na prejednanie priestupku z dôvodu, že v danom prípade obžalovaný I. W. svojim konaním nenaplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví.

66. Prvostupňový správny orgán po obdržaní spisového materiálu a postúpení veci predvolal žalobcu na ústne pojednávanie dňa 12.04.2019, na ktorom žalobca uviedol a ku skutku vypovedal tak, že trvá na svojej výpovedi, je si toho vedomý, je to pre neho ponaučenie a do budúca sa bude snažiť jazdiť opatrnejšie, aby sa takémuto konaniu vyhol. Nepodal žiadne návrhy na vykonanie dokazovania ani iné námietky. Následne prvostupňový správny orgán vo veci rozhodol rozhodnutím č. k.: B.-R.-B zo dňa 12.04.2019.

67. Žalobca v žalobe namietal, že rozhodnutie žalovaného nevychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci a vytýkal žalovanému, že vyhodnocoval dôkazy skôr v prospech vodiča W. a v

jeho neprospech, pričom sa nevysporiadal s jeho odvolacou námietkou, na ktorú poukazoval a to, že vodič W. po celý čas tvrdil, že žalobcu nevidel aj napriek tomu, že bol v dostatočne viditeľnej zóne, o čom svedčia aj závery znaleckých posudkov. Túto námietku považuje správny súd za nedôvodnú.

68. Správny súd konštatuje, že žalovaný sa s touto námietkou žalobcu vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Keď poukázal, že vodič W. v priebehu celého konania konštantne uvádzal, že vodiča motocykla nevidel. Aj keď závermi znaleckých posudkov je preukázané, že tento bol vo viditeľnej zóne. Zo záveru znaleckého posudku V. I. vyplýva že príčinou dopravnej nehody nebolo zanedbanie povinnosti vodiča zn. Škoda nedaním prednosti v jazde vodičovi motocykla tým, že ho nevidel, ale technickou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy žalobcu, ktorý si v prednehodovom deji svojou rýchlosťou jazdy v rozpore s pravidlami cestnej premávky vytvoril také podmienky, ktoré mu následne znemožnili zabrániť nehode.

69. Správny súd mal z výpovede vodiča osobného motorového vozidla I. W. pri objasňovaní priestupku zo dňa 03.07.2017 ako aj pri výsluchu v priebehu trestného konania zo dňa 18.10.2017 za preukázané, že I. W. vždy tvrdil, že ako vošiel do križovatky, vozidlo zastavil a presvedčil sa, či môže pokračovať na hlavnú cestu a to tak, že sa pozrel na ľavú stranu, kde z kopca schádzalo dodávkové vozidlo bielej farby, z jeho pohľadu bolo dosť ďaleko a následne sa pozrel na pravú stranu a na pravej strane nevidel žiadne vozidlo. S touto informáciou pracovali aj znalci z odboru doprava cestná a túto informáciu v znaleckom posudku aj vyhodnocovali. Znalec V. N. I. v Znaleckom posudku č. XX/XXXX sám uviedol, že techniku jazdy vodiča vozidla, čo sa týka smerového vedenia vozidla i rýchlosti jazdy určil za správnu, nesprávne bolo nespozorovanie motocykla blížiaceho sa po hlavnej ceste. Za takýchto okolností teda nie je možné konštatovať tak, ako to uvádza a namieta žalobca, že žalovaný ani prvostupňový správny orgán túto skutočnosť nevyhodnotili. Tak, ako to uviedol aj žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, nebolo podľa záverov znaleckých posudkov príčinou dopravnej nehody zanedbanie povinnosti vodiča I. W. nedaním prednosti v jazde žalobcovi tým, že ho nevidel, ale technickou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy žalobcu.

70. K tvrdeniu žalobcu, že napriek tomu, že vyšetrovateľ Policajného zboru podal návrh na zastavenie trestného stíhania voči obvinenému I. W. prokurátor Okresnej prokuratúry Humenné podal obžalobu na I. W., pretože z vykonaného vyšetrovania bolo zrejmé, že za uvedenú dopravnú nehodu zodpovedá vodič I. W., správny súd rovnako ako aj žalovaný zdôrazňuje, že na základe podanej obžaloby okresného prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sa viedlo konanie na Okresnom súde Humenné pod sp. zn.: 3T/11/2018, na základe ktorého Okresný súd Humenné uznesením č. k.: 3T/11/2018-215 zo dňa 14.05.2018 postúpil vec na prejednanie Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru, Okresnému dopravnému inšpektorátu v Humennom z dôvodu, že v danom prípade môže ísť o priestupok. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že pri posudzovaní miery zavinenia súd vychádzal najmä zo záverov znaleckého posudku V. N. I. a dospel k záveru, že žalobca ako vodič motorového vozidla sa spolupodieľal na vzniku dopravnej nehody, pretože prekročil maximálnu hranicu povolenej rýchlosti v danom úseku a jeho reakcia v prednehodovom deji nebola správna ani primeraná. Je síce pravdou, že poškodený išiel na svojom motocykli po hlavnej ceste, a teda s právom prednosti pred vozidlom vychádzajúcim z vedľajšej cesty, no na druhej strane jeho povinnosťou bolo ísť predpísanou rýchlosťou, ktorá nemala presiahnuť 90 km/h. Ak by totiž takou rýchlosťou išiel a začal hoci len nehavarijne brzdiť, tak ku zrážke s motocyklom by nemuselo dôjsť. Rovnako, ak vodič motocykla videl, že vozidlo, ktoré vyšlo z vedľajšej cesty na hlavnú cestu, po ktorej na motocykli išiel, mal dostatok času a priestoru na to, aby na vzniknutú situáciu reagoval inak. Totiž osobné motorové vozidlo, ktoré už jednoznačne bolo na pravej strane cesty, a teda už vo svojom jazdnom pruhu a plynule pokračovalo v jazde, nemal obiehať, resp. sa mu vyhýbať po jeho pravej strane, ale po strane ľavej, kde podľa výpovede tak obžalovaného W., ale predovšetkým svedka U. Y. mal dostatok času a miesta (svedok uviedol, že bol asi 300 m od miesta) na to, aby motorové vozidlo obehlo po jeho ľavej strane, zaradil sa a pokračoval vo svojom jazdnom pruhu. Podľa názoru súdu obžalovaný W. svojou jazdou na motorovom vozidle v danom prípade nevytvoril pre poškodeného - žalobcu ako vodiča motocykla idúceho po hlavnej ceste prekážku náhlu a v tom prípade sa priklonil k záveru, ktorý uviedol znalec V. I.. Závery znalca V. I. sú podľa názoru súdu presvedčivejšie ako závery znalca V. G. a to aj čo sa týka vyjadrenia poškodeného k záverom znalcov ohľadom toho, že prekročil povolenú rýchlosť, keď uviedol, že v danom úseku išiel povolenou rýchlosťou, lebo tento úsek dôverne pozná. Záver oboch znalcov V. G. ako aj V. I. je však v podstate rovnaký v tom zmysle, že ak by žalobca - poškodený išiel na motocykli maximálne dovolenou rýchlosťou 90 km/h, tak pri správnej reakcii a maximálnom brzdnom spomalení by zastavil pred miestom zrážky.

71. Okresný súd Humenné vo vyššie citovanom uznesení sa zaoberal aj otázkou techniky jazdy vodiča osobného motorového vozidla D. B. I. W., kde uviedol, že obžalovaný, keď prichádzal z vedľajšej cesty na hlavnú cestu, sa nemal spoliehať na to, že ak nevidel v blízkosti po hlavnej ceste prichádzať žiadne motorové vozidlo, resp. videl od Humenného prichádzať motorové vozidlo, ktoré však bolo ďaleko, tak, že môže pokračovať v jazde cez predmetnú križovatku plynule (tak, ako to uviedol svedok Y.), ale musel vidieť, že po hlavnej ceste sa z pravej strany približuje motocykel, ktorý podľa výpovede oboch znalcov bol od vozidla vzdialený okolo 107 m a rovinka je bez zakrytia výhľadu smerom na motocykel do vzdialenosti až 240 m. Ak by obvinený videl, že z pravej strany prichádza motocykel a tento bol vo vzdialenosti, ktorú uviedli obaja znalci, tak podľa názoru súdu v prípade, ak by vodič motocykla išiel predpísanou rýchlosťou, obvinený mohol križovatku bezpečne prejsť a zaradiť sa do svojho jazdného pruhu, čo sa nakoniec aj stalo, lebo v čase nárazu motocykla už jednoznačne bol zaradený vo svojom jazdnom pruhu, po ktorom prešiel už aj niekoľko metrov, jazdil bližšie ku krajnici, o čom svedčí aj to, že vodič motocykla nenarazil do osobného motorového vozidla do jeho pravej strany z boku ale do zadnej a v podstate pravej krajnej časti motorového vozidla, čo len svedčí o nesprávnom spôsobe jazdy aj vodiča motocykla. Okresný súd Humenné vyslovil názor, že obžalovaný W. svojim konaním nenaplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví, na spôsobenom následku pri tejto dopravnej nehode totiž značný a väčší podiel viny má samotný poškodený spôsobom svojej jazdy, lebo podľa obidvoch znalcov išiel podstatne rýchlejšie ako bola dovolená rýchlosť v danom úseku cesty, nesprávne vyhodnotil vzniknutú situáciu a nesprávne na ňu zareagoval. Súd je toho názoru, že ak by vodič motocykla zareagoval správne na vzniknutú situáciu, tak k dopravnej nehode a tým aj k následkom, ktorý pri nej vznikol, by nedošlo. Na tejto skutočnosti podľa názoru súdu nič nemení ani to, že poškodený išiel na motocykli po hlavnej ceste. Podľa názoru súdu v konaní obžalovaného sa môže jednať o spáchanie priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Súd poukázal aj na to, že už aj vyšetrovateľ, ktorý túto trestnú vec realizoval, po skončení vyšetrovania dokonca sám podal návrh na zastavenie trestného stíhania, lebo aj podľa neho technickou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy vodiča motocykla R., ktorý si v prednehodovom deji rýchlosťou jazdy v rozpore s pravidlami vytvoril také podmienky, ktoré mu následne znemožnili zabrániť nehode.

72. Správny súd mal za preukázané, že žalovaný pri posudzovaní veci nebral do úvahy len vyjadrenia Okresného súdu Humenné, ktoré sú uvedené vo vyššie citovanom uznesení, ale podrobne rozoberal okolnosti dopravnej nehody ako zo strany vyjadrení účastníkov dopravnej nehody, t. j. žalobcu a I. W. a svedka U. Y., ako aj závery vyplývajúce z odborného vyjadrenia V. G. a znaleckého posudku V. I. a tieto vyhodnocoval jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti. Žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán zobral za rozhodujúci záver znaleckého posudku znalca z odboru doprava cestná V. N. I., podľa ktorého technickou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy vodiča motocykla R., ktorý si v prednehodovom deji svojou rýchlosťou jazdy v rozpore s pravidlami cestnej premávky vytvoril také podmienky, ktoré mu následne znemožnili zabrániť nehode. Vodič vozidla zn. D. svojou technikou jazdy pre vodiča motocykla R. prekážku z technického hľadiska náhlu (tak, ako to uvádza zákon o cestnej premávke v § 2 ods. 2 písm. b/) nevytvoril.

73. Podľa § 2 ods. 2 písm. b) zákona o cestnej premávke na účely tohto zákona sa ďalej rozumie dať prednosť v jazde, povinnosť účastníka cestnej premávky počínať si tak, aby ten, kto má prednosť v jazde nemusel náhle zmeniť smer alebo rýchlosť jazdy.

74. Zo záverov znaleckého posudku V. I. teda vyplýva, že I. W. ako vodič osobného motorového vozidla neporušil citované ustanovenie § 2 ods. 2 písm. b) zákona o cestnej premávke. Práve žalobca porušil ustanovenie § 16 ods. 1 zákona o cestnej premávke tým, že nejazdil primeranou rýchlosťou tak, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú mal rozhľad.

75. Znalec V. G. v odbornom vyjadrení č. XX/XXXX konštatoval, že príčinou dopravnej nehody z technického hľadiska bol kolízny vjazd vodiča osobného motorového vozidla zn. Škoda B. z vedľajšej cesty na hlavnú, po ktorej sa pohyboval motocyklista na motocykli zn. R., toto konštatovanie však nezodpovedalo zákonnému ustanoveniu platnej právnej úpravy §2 ods. 2 písm. b) zákona o cestnej premávke v čase dopravnej nehody. Správny súd poukazuje na skutočnosť, že aj v citovanom odbornom vyjadrení znalec V. G. konštatoval, že vodič motocykla dopravnej nehode mohol zabrániť v prípade, ak by sa v čase reakcie na vznik kritickej situácie pohyboval po vozovke povolenou rýchlosťou 90 km/h a aktívnym brzdením motocykla pri maximálnom brzdnom spomalení by zastal na dráhe cca 65 m, t. j.

cca 18 m od miesta zrážky. Znalec nevyhodnocoval, či žalobca musel alebo nemusel „náhle“ zmeniť smer alebo rýchlosť jazdy. Z uvedeného dôvodu aj žalovaný a prvostupňový správny orgán vyhodnotili znalecký posudok znalca V. I. ako presvedčivejší.

76. Podľa § 51 zákona o priestupkoch, ak nie je v tomto alebo inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní, ktorým je zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“).

77. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

78. Podľa § 32 ods. 2 Správneho poriadku podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnomu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Údaje z informačných systémov verejnej správy a výpisy z nich, okrem údajov a výpisov z registra trestov, sa považujú za všeobecne známe skutočnosti a sú použiteľné na právne účely. Tieto údaje nemusí účastník konania a zúčastnená osoba správnomu orgánu preukazovať dokladmi. Doklady vydané správnym orgánom a obsah vlastných evidencií správneho orgánu sa považujú za skutočnosti známe správnomu orgánu z úradnej činnosti, ktoré nemusia účastník konania a zúčastnená osoba správnomu orgánu dokladovať.

79. Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti

80. Podľa § 47 ods. 1 Správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

81. Podľa § 47 ods. 2 Správneho poriadku výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

82. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

83. Správny súd je toho názoru, že žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán zistili presne a úplne skutočný stav veci, za účelom čoho si obstarali všetky potrebné podklady pre rozhodnutie. Vykonané dôkazy vyhodnotili podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a na základe takto vykonaného dokazovania aj v súlade so zákonom rozhodli. Námietky žalobcu uvedené v žalobe nie sú spôsobilé spochybniť rozhodnutia a závery správnych orgánov vo veci.

84. Správny súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, oboznámení sa s dôkazmi, ktoré tvoria obsah administratívneho spisu žalovaného, dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná, a preto ju podľa § 190 SSP zamietol.

85. O trovách konania správny súd rozhodol postupom podľa § 175 ods. 1 SSP v spojení s § 167 a § 168 SSP. Žalobca nemal v konaní úspech, preto mu nárok na náhradu trov konania nepriznal. Vo vzťahu k žalovanému ako úspešnému účastníkovi konania správny súd nezistil splnenie podmienok pre priznanie nároku na náhradu trov konania uvedených v § 168 SSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu oprávnenému subjektu.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podanie sťažovateľa musia byť spísané advokátom.